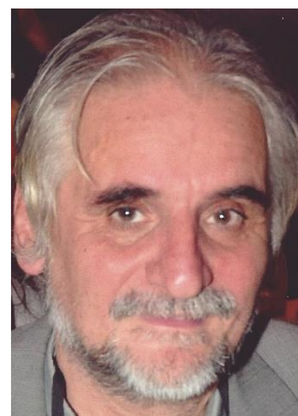
Έχει επιδεινωθεί το πρόβλημα απειθαρχίας στα Σχολεία ;

Άρθρο στο esos.gr

(Συγκεντρωμένη αρθρογραφία σε esos.gr εδώ)

Γιάννης Πλατάρος Μαθηματικός

Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι το πρόβλημα απειθαρχίας έχει επιδεινωθεί

τα **τελευταία έτη.** Το γνωρίζουμε αυτό, για παράδειγμα από την προσωπική μας καθημερινή αίσθηση στον χώρο δουλειάς στο Σχολείο. Η οποία όμως δεν επαρκεί επ΄ ουδενί για να εξαχθεί κάποιο **γενικό συμπέρασμα**, αφού αυτή, μπορεί να είναι τοπική, τυχαία και συγκυριακή. Η σχετική εκπαιδευτική έρευνα γενικώς συμφωνεί με το αυτονόητο ζητούμενο.

Όμως εδώ το ερώτημα είναι **εκπαιδευτικό και πολιτικό** και αφορά το **εάν υπάρχει ορατή αντικειμενική επιδείνωση τα δύο τελευταία χρόνια**, κυρίως ως συνάρτησης της δραματικής μείωσης των ενδοσχολικά εξεταζομένων μαθημάτων σε Γυμνάσια (κυρίως) και Λύκεια.

Δεν προσεγγίζουμε δηλαδή καθόλου το πρόβλημα μέσα από εξηγήσεις για διαλυμένες οικογένειες, ανεπιθύμητα παιδιά, φτώχια, ανεργία, οικονομική κρίση, ανεργία των μορφωμένων νέων και τα βιώματα από τον κοινωνικό περίγυρο των μαθητών ότι **«τα γράμματα πια δεν έχουν καμία αξία…» Εξετάζουμε αν έχει γίνει κάτι έκτακτο που να επιδρά στην γενικότερη πειθαρχία, τα λίγα τελευταία χρόνια.**

Το εκπαιδευτικό νομικό πλέγμα Γαβρόγλου, έχει καταγγελθεί πολιτικά ως λαϊκίστικο. Αυτό καταγγέλλει γενικότερα η ΝΔ για τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και ειδικότερα στον τομέα της Παιδείας.

Ως προς τους καθηγητές, οι διαδικασίες των μυστικών ψηφοφοριών, με τις συναλλαγές και δημιουργία **κλικών** μέσα στους Σ.Δ., γιγάντωσαν τον **ανέκαθεν υπάρχοντα λαϊκισμό** . Σε κάποια σχολεία, στον Σ.Δ. , «τρώγονται» ακόμα για τις διαδικασίες με τις οποίες, ο εκάστοτε εκλεκτός μιας κλίκας υπερκέρασε τον άλλο ανθυποψήφιο για την ίδια θέση. Δηλ. οι λόγοι τριβής δεν είναι πλέον οι «συνήθεις» (ωράριο , ωρολόγιο, κατανομή «ιδιαιτέρων») αλλά και ο τρόπος εκλογής στην θέση του Διευθυντή και τα «ανταλλάγματα» τύπου «λούφας» ή «βισματώματος» σε ημετέρους ή μη. Ευτυχώς οι Σ.Δ. αυτοί, **είναι ελάχιστοι, όχι όμως και ανύπαρκτοι.** Απλώς, και σε αυτούς, το χαλασμένο εκπαιδευτικό κλίμα συναρτάται με όλα, άρα και με το κλίμα πειθαρχίας μεταξύ των μαθητών.

Προσωπικώς, έχουμε διεξάγει άτυπη ποιοτική οιονεί έρευνα μεταξύ επίλεκτων συναδέλφων. Ως **«δείγμα αξιοπιστίας»,** διαλέγουμε πολύπειρους συναδέλφους. Ει δυνατόν στον ίδιο τύπο Σχολείου (λ.χ. Γυμνάσιο) και δη στο ίδιο Σχολείο. Λαμβάνουμε απαντήσεις, ότι το κλίμα επιδεινώνεται. Δεν αποδεχόμαστε σε πρώτη φάση τις απαντήσεις, χαρακτηρίζοντάς τες ως «ανακριβείς» και «υπερβολικές» επικαλούμενοι -θεατρικά- ότι *«μάλλον έχεις γεράσει , μάλλον έχεις κουραστεί, μάλλον σε έχει επηρεάσει η οικονομική κρίση και όλα σου φταίνε…»* Συνήθως τους εκνευρίζουμε λίγο, με αποτέλεσμα να διηγούνται ανήκουστες και αποκλίνουσες συμπεριφορές μαθητών και γονέων φετινές και περσυνές. Ενίοτε συνεχίζουμε το θεατρικό παρατηρώντας ότι **«γιατί αυτά δεν εγίνοντο πάντα;»** με αποτέλεσμα να εισπράττουμε περεταίρω ένθερμη υποστήριξη των απόψεών τους για ένα επερχόμενο και επελθόν «μπάχαλο» που παγιώνεται. Λίγοι όμως το απέδωσαν στην θεαματική μείωση των εξεταζόμενων μαθημάτων , στην διαδικασία κατάργησης τριμήνων, και στην διαδικασία κατάργησης επανεξεταστέων Σεπτεμβρίου όπως και στην περίοδο 10 ημερών φροντιστηρίου τον Ιούνιο, για όσους για όσους «κοπούν», όπου είναι ένα αστείο και γελούν σε όλους τους Σ.Δ.

Στην άτυπη ποιοτική βιωματική οιονεί έρευνα, έχουμε υιοθετήσει την αρνητική στατιστική υπόθεση **ότι «δεν υπάρχει επιδείνωση τα λίγα τελευταία χρόνια, έχουμε οικονομική κρίση από το 2009, εισπράττουμε μεν τις επιπτώσεις της, αφού έρχονται γενιές από το Δημοτικό που έχουν μεγαλώσει όλο και περισσότερα χρόνια στην κρίση, άρα είναι λογική μια προοδευτική επιδείνωση»** Εν τούτοις, οι συνάδελφοι (Διευθυντές κυρίως, οι οποίοι είναι συνολικοί δέκτες συμπεριφορών) με διορθώνουν και υπερασπίζονται την κριτική τους άποψη, επιστρατεύοντας παρατηρήσεις για χαλάρωση στις πραγματικές επιδόσεις των μαθητών, όπως και για πλήρη αδιαφορία στα μη εξεταζόμενα μαθήματα. Λογική -άρα- και η αύξηση της απειθαρχίας.

Η προσωπική μας εμπειρική άποψη, συμπίπτει με των συνομιλητών μας, αλλά την αποδίδαμε και εμείς σε προϊούσα κόπωση λόγω εκπαιδευτικής και βιολογικής ηλικίας, η οποία είναι γνωστή στην βιβλιογραφία. Θεωρούσαμε τις βιωματικές μας παρατηρήσεις ως υποκειμενικές εντελώς και ως ένα είδος ψευδαίσθησης, αφού είναι σίγουρο, ότι ηλικιακά μειώνεται η ελπίδα κάποιας αλλαγής στον περίγυρο και αυξάνονται οι βεβαιότητες ότι όλα αλλάζουν και όλα τα ίδια μένουν. Τα «ευρήματα» δικαιώνουν την μετριοπαθή μας εκτίμηση που δοκιμάζουμε κάθε μέρα με όλους τους έμπειρους εκπαιδευτικούς συνομιλητές μας.

Συμπερασματικά λοιπόν, ενοχοποιούμε τον λαϊκισμό. Την κατάργηση της επιστροφής της τσάντας στο σπίτι, τις αλλαγές ονομασιών των πειθαρχικών παραπτωμάτων των μαθητών, την μείωση των ποινών, στην κατάργηση των τριμήνων στα Γυμνάσια και των εξεταζόμενων μαθημάτων σε Γυμνάσια και Λύκεια, **στην εκθετική αύξηση των κάθε είδους και επινόησης εξτρά «δράσεων», «εβδομάδων», «επετείων» στα σχολεία, όπου μόνο μάθημα δεν γίνεται, ενώ το σχολείο διαλύεται και σε χρόνο που επεκτείνεται πέραν των «δράσεων»** , στην απολύτως όζουσα «κορεκτίλα» στην μείωση των επισκέψεων γονέων στα Σχολεία

λόγω μη δικαιολόγησης απουσιών, στο μπούλινγκ γονέων προς τους καθηγητές, όποτε τιμωρηθεί το τέκνο τους κ.ο.κ.

Ιστορικά, ο λαϊκισμός είναι κάτι που πλειοψηφικά αρέσει στην κοινωνία **και η επαναφορά στο «πρότερο σημείο -κατάσταση» είναι «δημοκρατικώς αδύνατη»** Αυτό αφορά την θεωρία του μοντέλου του εκκρεμούς, όπου η αριστερή ή δεξιά εκτροπή του, επιφέρει μια φθίνουσα ταλάντωση προς το κέντρο, όπου και σταθεροποιείται.

Στα παραπάνω πλαίσια, προτείνουμε όπως **επανέλθει το Υπουργείο στην «κανονικότητα» των γραπτών εξετάσεων σε όλα τα πρότερα μαθήματα** και στην **προσεκτικότατη** εισαγωγή της Τράπεζας Θεμάτων με όλες τις διορθώσεις -εχέγγυα. Όχι αυτές που λένε οι διάφοροι επίσημοι και εντελώς ανειλικρινείς φορείς της Εκπαίδευσης. Εχέγγυο λ.χ. είναι να υπάρχει η εκ των προτέρων «διδαχθείσα» ύλη τον Σεπτέμβριο. Διότι η διδακτέα, είναι εξ ορισμού μεταβλητέα. Ο Γονέας, ο καθηγητής , ο μαθητής, πρέπει να γνωρίζουν ότι **«αυτά θα διδαχθούν, αυτά θα εξεταστούν»** με παραγράφους και σελίδες από τον Σεπτέμβριο, «ό,τι κι αν γίνει» **και να το γνωρίζουν ενυπογράφως,** όπως και στις Πανελλήνιες. Γνωρίζουμε, ότι η μη κάλυψη της ύλης , που δεν είχε κανέναν στοιχειώδη διοικητικό έλεγχο οδήγησε στην σπασμωδική ενέργεια κατάργησης της Τράπεζας Θεμάτων, αφού οι ιθύνοντες που την καθιέρωσαν παρεγνώρισαν την δυναμική του επικρατούντος μπάχαλου, του μη ελέγχου. Υπάρχουν τρόποι ελέγχου ουσιαστικού και ταυτοχρόνως απλού, όπως υποδείξαμε πιο πάνω.

Τα παραπάνω μέτρα ελπίζουμε να συμβάλλουν στην αύξηση **«προσδοκίμου επιβίωσης»** των εκπαιδευτικών και σαφώς όχι μόνον των παλαιοτέρων.